

Јапанска пијанисткиња Аиса Иђири у Адлигату

Позната јапанска пијанисткиња Аиса Иђири посетила је Удружење за културу, уметност и међународну сарадњу Адлигат, чија је постала чланица. Музеј књиге и путовања под окриљем овог Удружења прави јапански кутак, у којем ће бити представљен и рад ове значајне уметнице.

Госпођица Иђири се, са својим изванредним наступима у Токијском опера граду (2010) и Карнеги холу у Њујорку (2017) поставила на светску музичку сцену, уз многе награде које је добила и због којих је новинари називају „једном од најнаграђиванијих пијанисткиња своје генерације“.

Пре мање од годину дана наступала је у престижном Краљевском Алберт холу у Лондону, што је недостижан сан многих. А у октобру засвирала је и у Удружењу за културу, уметност и међународну сарадњу Адлигат, како би се представила пред десетак окупљених чланова Адлигата.

„Када пијанисткиња Аиса Иђири седне на клавирску столицу, када њени прсти заплешу по диркама, тишина се испуни лепотом која

учини да сви присутни намах постану део другог, лепшег, елегантнијег, узвишенијег света“, рекао је Виктор Лазић, председник Адлигата.

„Посебан таленат чија европска софистицираност, жестока страст и поетски сентимент стварају уметничку атмосферу“, тако је у музичкој критици Record Gejitsu представио Аису, а ми смо имали прилике да се уверимо у тачност сваког написаног слова ове реченице.

Зато не чуди да сваким даном њена популарност у свету расте, не изненађује велики број концерата на свим меридијанима, увек у престижним концертним дворанама. Извођење, не музике, већ магије, која наступа чим она приђе клавиру (чак и пре него што прсти полете по диркама!), преносили су медији широм света – од ББС-ија и СНН-а, до нашег РТС-а.

Аиса се појављује на насловним странама многих музичких издања, а такође је учествовала и у више телевизијских серија, играних филмова итд. Завршила је, између осталог, Краљевски музички колеџ у Лондону, чији је сада званичан почасни представник. Покретач је токијске интернационалне клавирске асоцијације, у оквиру које организује три фестивала у Јапану, Италији и Србији.

Па ипак, највише је позната као „призната Стенвеј уметница“, престижне немачко-америчке фирме за производњу клавира која се овим послом бави од 1853. године. Ова фирма је заслужна за

унапређење производње овог инструмента (одобрено им је чак 139 патената на овом пољу), и прављењу неких од најквалитетнијих клавира на свету. Чак 80 одсто свих висококвалитетних клавира који се тренутно продају на тржишту, припадају управо овој компанији.

Аиса пореди свој однос према клавиру са заљубљивањем; сваки клавир описује на засебан начин, а каже да је невероватан осећај када сам инструмент у њој пробуди инспирацију, када, као и са људима, једноставно „кликне“, пронађе у инструменту своју другу половину...

Гостовала је Аиса и у Београду, и то више пута. Заволела је нашу земљу, и каже да је усређује изванредан тим пријатеља и сарадника које је пронашла у Србији. У више интервјуа изразила је велику наклоност и дивљење нашој престоници и људима. Током бројних долазака у Београд, Аиса је почела да се овде осећа као код куће, а како сама каже „за мене дом није одређено место, већ простор у којем су људи које волим и са којима осећам посебну врсту повезаности“. А у томе је Београд, у њеном срцу, заузео посебно место.

Пре неколико месеци је ова изванредна дама посетила Музеј књиге и путовања, Музеј српске књижевности и Дом легата Удружења Адлигат. Подржала је пројекате Адлигата чим је за њих чула, учланила се у ово Удружење, али је тек прошле године први пут крочила у ово српско царство књига, књижевности и путовања. „Какво лепо искуство, посетити диван музеј, путовати око света путем инспиративних прича које доносе књиге“, каже Аиса.

Као и многи велики људи, и Аиса, заправо, има таленат и успехе

на више поља. Када је била дете била је подједнако успешна у пливању и свирању, па се чак догађало да у истом дану учествује на два такмичења на потпуно различитим пољима, и да на оба – освоји награде. Љубав према музици наследила је од мајке, професорке клавира, а према спорту од оца спортисте. Гледајући мајку како држи предавања студентима, Аиса је са свега две године изразила жељу да учествује на музичкој аудицији, и то је био први пут да је на аудицији и – прошла! Тренери су јој, затим, рекли да, ако се посвети пливању, сасвим сигурно ће ући у олимпијску репрезентацију. Чак и у тинејџерским годинама освајала је награде и у спорту (пливању и трчању на 100 метара) и у музици, да би се тек касније посветила музици. Међутим, и данас, свој радни дан најчешће започиње у – базену.

Аису описују као „младу и атрактивну“ пијанисткињу, а то је такође тачно. За њене музичке наступе лично, са својом мајком, бира материјала од којих јој мајка шије хаљине. Мада, догађа се да свира и у традиционалном јапанском кимону, или у хаљинама познатих креатора. Елегантни покрети, изузетно лепо и благо лице и стас, ненаметљиве хаљине изузетних боја и украса, говоре: „Уметница од главе до пете, од душе и срца до мозга, наступа пред Вама“. Жена високих квалитета, ненаметљива али сигурна у себе, свесна вредности које носи у себи, и вредности које представља. То је Аиса.